

tonii abscisū per sumā animi ac verboꝝ insolēciam le-
tis manibus inter epulas & conuiuia aliquā diu tenu-
it & passus ē sanguine ciuis & oratoris clarissimi sac-
mēse cōaminari: atq; etiā Publū animum virū qui id
caput Marcii Antonii attulerat vestigiis recētis ce-
dis asoersū in sinū suum recepit. en nata crudelis Ma-
rius: sed crudelior Sylla.

Damasippus nihil. Ponit crudelitātē cuiusdam
fautoris Marii dicēs. Damasippus nihil laudis habu-
it quod corrūperet suam crudelitātē. & qā ita est me-
moria eius licēciore. id ē largiori accusacōe perstringi-
tur. vt de ipso parum dicaſ: cuius iussu crudeli capita
principum ciuitatis capitibus hostiaz et sacrificii per-
mixta sūt & corpus carbonisq; aruine cōgnomen erat
truncum corpus patibulo affixum gestatū & portatū
ad sacrificia est adeo. id ē intantū vt p̄tura flagiticif-
limi hominis Damasippi ī malo faciēdo multū. haud
id ē nō maiestas romani populi & reuerencia nihil po-
tuit. negacio supfluit. & est sensus q̄ plus potuit ma-
licia p̄teris q̄ romani populi: vel reipublice secūdū ali-
am l̄ram maiestas. Si vero in l̄ra nō est haud. id ē non
sed aut. id ē sed clarior ē & nihil ibi supfluit.

Munacius etiam. Historia ista sine ambiguo in
l̄ra ponit. contigit autē post Pompey mortē: de cuius
parte iste Munacius erat. magis tñ vt autor dicit no-
minis & nō persone: qā antecesserat Pompeiū acrior
& pbabiliō defēsō exstitit magis nāq; crudelitate. et
vicio q̄ ipsū virtute defendit. Ponunt autē in l̄ra quicq;
crudelitates acerrime. Nam cū a cesare. id ē virtute
cesaris in abtiguēsi hispanie ciuitate esset obsessus p̄-
mo omnes ciues: qui erant quos in aliq; cesaris amicos
senferat iugulatos de muris p̄cipitauit. ecce quid cru-
delius q̄ sic interficere & cesaris amicos iugulare. se-
cundo sup muros existēs homines q̄ erant in exercitu
nominalit vocabat. vt cedē & mortem suaz cōiugium
ternerēt. Et hic in eoz cōspectu vxoēs ipsoꝝ necabat